

40 DANA ZA ŽIVOT

31. dan, 25. 10. 2024.

Nakana:

Molimo za majke koje nose rane spontanog pobačaja.

Sveto pismo:

Isus će mu: »Progledaj! Vjera te tvoja spasila.« (Lk 18, 42)

Razmatranje:

I ekonomski liberalizam i marksistički socijalizam lišili su čovjeka njegove ljudske vrijednosti i dostojanstva i degradirali ga na razinu obične robe. Ni jedan ni drugi ne vide u njemu ništa drugo, nego jednostavno radnu silu stanovitog kapaciteta sposobnu za proizvodnju, i stanoviti faktor potrošnje. Ono za što se brine ekonomski liberalizam ili marksistički socijalizam, nije ni čovječja duša, nije ni čovječja savjest, nisu ni njegove duhovne potrebe, potrebe duha i srca, nije specifično čovjek kao takav. Ne! Sve to, ukoliko čovjek nije mašina ili životinja za rad, ne ulazi u račun ni kod jednog ni kod drugog sistema. Oni vode jedino brigu o proizvodnji i potrošnji, o uvozu i izvozu, ili ako hoćete o jednom skupu ekonomske djelatnosti, koja se odvija po zakonima posve neodvisnim od slobodne ljudske volje. Jedan je i drugi skroz nas kroz materijalistički, i glavna mu je svrha i cilj užiti na ovom svijetu. I u tu svrhu spreman je i jedan i drugi, da poput starog Moloha proguta i žrtvuje milijune ljudskih života, kao što su životi kunića. I zato su i jedan i drugi bezdušni, nemoćni i nesposobni da riješe problem obnove društvenog poretka.

Cijelo naime biće čovjekovo kazuje mu, da on nije isto što i životinja. Cijelo njegovo biće odaje mu veličinu do koje ga je Bog uzdigao, kad ga je stvorio i postavio gospodarom svega vidljivog stvorenja. »Minuisti eum paulo minus ab angelis! - Učinio si ga, Gospode, malo manjim od anđela!« I taj čovjek neće se nikad pomiriti s time, da spadne na razinu obične životinje ili roba, kako hoće ekonomski liberalizam ili marksistički socijalizam. Zato će se taj čovjek, o tom smo uvjereni, prije ili kasnije prikloniti zlatnoj sredini, koju naučava

Katolička crkva u pogledu društvenog poretka i njegove obnove.

Dok se sve u svijetu pokolebalo, Crkva je katolička, ostajući vjerna nauku svog osnivača Krista, sačuvala osnovne principe naravnog prava. Ona je branila i brani dostojanstvo ljudske osobe, brani pravo obitelji, naglašuje obveze pravde i ljubavi, naglašuje poštivanje privatnog vlasništva, naglašuje ljubav prema domovini, naglašuje dužnost individua prema društvu i društva prema individuu.

Zato, da se obnovi društvo, nije potrebno divljačke rušenje, kako ga propagira marksizam, nego valja uprijeti prstom, gdje se je ljudski rod udaljio od temeljnih principa istine i pravde i zdravog razuma. Zato Crkva odbija divlju slobodu, koja ne pozna ništa od osobne koristi, ali isto tako odbija i svemoć etatizma, koji niječe osobnu slobodu i pravo individua. Crkva katolička odbija borbu klasa kao ubitačnu po opstanak ljudskog društva. Nasuprot tomu ona naglašuje suradnju klasa. A ta suradnja klasa ostvarit će se najljepše po dobro organiziranim profesionalnim udruženjima, korporacijama! Baš ta profesionalna udruženja, kako ih je nekoć osnivala Crkva, pokazala su, da je moguća takova suradnja staleža, gdje će jedan član u drugome vidjeti ne opasnog konkurenta, nego brata u Kristu, koji jedan drugome pomaže, da bude svima dobro. Zadaća dakle zdrave socijalne politike bit će da ostvari takova udruženja prema zahtjevima današnjeg vremena. Udruge, koje valja da imaju potrebni auktoritet bez kojeg nema prave suradnje, ali istodobno tako da se ne povrijedi sloboda ljudske osobe, koja mora uvijek ostati netaknuta.

bl. Alojzije Stepinac, propovijed o uzrocima zla u svijetu, u crkvi sv. Katarine, 23. 10. 1938. (3. dio)

Molitva:

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše. Amen.